

Jeg er utdannet faglærer i kunst og håndverk. Har jobbet som det i noen år samt andre fag, og vært kontaktlærer. På noen ulike skoler. Dette er mine innspill om praktisk læring i skolen.

1. Verkstedene må prioriteres, men dette koster penger. Det må prioriteres godt vedlikehold og HMS i verkstedene. I dag virker det ikke som om det er noe krav til dette i skolen. Hvem som helst som ikke har peiling på sikkerhet i en sløydsal, får lov til å bruke verkstedet sammen med små barn. Det er også mange skoler som ikke har råd til å vedlikeholde utstyr/ maskiner og sikkerhetsutstyr. Det ender enten opp i farlige situasjoner eller at utstyret ikke blir brukt.

God tilgang på fungerende og godt vedlikeholdt utstyr, materialer og maskiner (k&h, naturfag, musikk, matte osv) vil bidra til at det blir enklere for alle lærere å ta i bruk praktisk undervisning. Det er ikke enkelt når kun 4 av 6 symaskiner fungerer, alle spikkeknivene er sløve og flere koderoboter er defekte. Det er lettere å velge en teoretisk oppgave da, når man vet at alternativet blir å måtte sitte timevis og reparere og ordne og styre eller midt i timen oppdage at noe ikke fungerer som det skal.

2. Prioriter faglærere og faglærerutdanningene! Og gi oss tid og økonomi til å være samlingsstyrere og vedlikeholde utstyr og materialer. Vi kan også veilede lærere som ønsker å ha oppgaver innen f.ks sløyd eller keramikk, men ikke har så mye erfaring.

3. Gruppestørrelser. Det er ikke forsvarlig å ha 25 elever på sløyden. Spesielt ikke når det er mangler i utstyret. Med 8 fungerende sager er det knapt «plass» til halv klasse. Oppgaver som brodering og søm på symaskin krever også mindre grupper for å kunne hjelpe elevene godt nok. Med en rolig og grei klasse, kan de andre elevene sitte med enkle oppgaver de klarer på egenhånd. Men hvor givende og lærerikt er det å sitte med venteoppgaver flere k&h-timer?

4. Valgfrihet. Elever fra 5.trinn bør få ha valgfag. Jeg har hatt elever som er dyktige tegnere eller keramikere, eller som stråler når de får snekre og spikre. Jeg har også hatt elever som har sydd de utroligste ting. Dessverre kan vi ikke ha sløyd hele året fordi et par elever liker det, eller sy på symaskin hele året fordi noen av jentene skal få fordype seg. Som lærer må man da ta et valg. Det hadde vært motiverende om elevene kunne velge mellom fks k&h, naturfag eller mat og helse. Samtidig som alle elevene har obligatoriske timer i fagene hvor de lærer det grunnleggende. Disse valgfagtimene skal være fordykning i noe de interesserer seg for. Slik som på ungdomsskolen.

Med slike valgfag ville elevene vært mer motiverte, noe som videre ville ført til mindre utagering. Noen elever utagerer fordi de synes ting er kjedelige.

Skolen forbindes i dag med det teoretiske, og hobby og fritid forbindes med det praktiske. I min kommune har de gratis aktiviteter som barna kan delta på i sommerferien. Dette er på en måte undervisning, hvor de lærer ting som koding, bruke symaskin, keramikk, være i naturen, lage mat, sport osv. Det er også kurser ellers ilt året, hvor barna på ettermiddagene kan lære seg å bli forskere, gå på spikkekurs eller lage grafittkunst. Så tenker jeg: Hvorfor får de til dette bare i fritiden og ikke i skolen? Kan vi lære noe av disse fritidsaktivitetene og bruke det i skolen?

Oppsummering:

Økonomi, gode verksted, faglærere (i hvertfall lærere med utdanning og peiling på faget) som samlingsstyrere, større valgfrihet og gruppestørrelse er viktig for å få i gang god, praktisk undervisning.

Hilsen faglærer i kunst og håndverk.